

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 955
van **FILIP DEWINTER**
datum: 26 augustus 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Intrekken eerder verleende vergunning - Procedure

Volgens mijn informatie heeft de minister in 2020 twee keer gebruikgemaakt van de uitzonderlijke procedure tot het intrekken van een eerder verleende vergunning. Gelet op het uitzonderlijke karakter van deze beslissingen wens ik graag meer achtergrond en duiding bij de redenen en procedures die gelden bij een dergelijke beslissing.

Voor de betrokken vergunninghouder kan de toepassing van een dergelijke beslissing verstrekken gevolgen hebben. Zowel voor een onderneming als een particulier worden investeringen, organisatie en werking grondig verstoord, wat tevens de nodige rechtsonzekerheid met zich meebrengt.

1. Klopt het dat het over twee gevallen van intrekking gaat sinds het begin van deze legislatuur en kan de minister om de uitzonderlijkheid al dan niet te bevestigen aangeven hoe vaak dit de laatste zeven jaar voorviel?
2. Wat zijn redenen voor een dergelijke beslissing tot intrekking van een bestaande vergunning? Bestaan daarvoor richtlijnen?
3. Werd deze uitzonderlijke procedure enkel toegepast bij vergunningen toegekend aan ondernemingen? Werd deze procedure ook al toegepast bij vergunningen toegekend aan particulieren?
4. Welke procedure volgt de minister in een dergelijk geval?
5. Worden partijen in een dergelijk geval (zeker gelet op de ingrijpende mogelijke gevolgen) vooraf gehoord?
6. Hoe wordt een dergelijke beslissing voor de minister voorbereid? En heeft ze in de beslissingen die ze reeds nam tijdens deze legislatuur meer informatie opgevraagd over de betrokken dossiers of volgt ze het voorbereide besluit en advies van haar administratie?
7. Vergewist de minister of haar administratie zich ervan of haar beslissing ook andere lopende (al dan niet gerechtelijke) procedures kan beïnvloeden?
8. Is er een procedure voor het bekendmaken van een dergelijke beslissing aan de betrokken partijen?
9. Wat zijn de beroepsmogelijkheden of herstel mogelijkheden die de vergunninghouder ter zake nog resten?

ANTWOORD

op vraag nr. 955 van 26 augustus 2020

van **FILIP DEWINTER**

1. Ik heb binnen mijn legislatuur slechts één vergunningsbeslissing ingetrokken.
2. Bij gebrek aan een uitdrukkelijk wettelijke regeling voor de intrekking van beslissingen over vergunningsbeslissingen moet er toepassing gemaakt worden van de klassieke jurisprudentiële intrekkingssleer waarin twee algemene rechtsbeginselen worden afgewogen, enerzijds het legaliteitsbeginsel en anderzijds het rechtszekerheidsbeginsel. Enerzijds moet een overheid er in het algemeen belang zorg voor dragen dat een door haar genomen onregelmatige beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt (legaliteitsbeginsel). Anderzijds moet de burger erop kunnen vertrouwen dat rechten die hij uit een overheidsbeslissing put, hem niet worden afgenomen, in het bijzonder gezien de retroactieve werking van de intrekking (rechtszekerheidsbeginsel).

Volgens de klassieke intrekkingssleer kan een overheidsbeslissing die geen rechten verleent aan derden, zoals bijvoorbeeld de weigering van een vergunning, in principe te allen tijde door de bevoegde overheid worden ingetrokken, ongeacht of deze beslissing regelmatig dan wel onregelmatig is.

Een overheidsbeslissing die rechten verleent, zoals een vergunning, kan maar worden onder bepaalde voorwaarden worden ingetrokken. Het moet gaan om een onregelmatige beslissing die nog geen definitief karakter heeft verkregen. Een in eerste aanleg genomen beslissing wordt in dit opzicht niet als definitief beschouwd tot het einde van de beroepstermijn om administratief beroep in te stellen of tot de beslissing in tweede aanleg, als er een ontvankelijk beroep is ingesteld. Een in laatste aanleg genomen beslissing, kan tot het einde van de beroepstermijn om juridisch beroep tegen deze beslissing in te stellen of tot de sluiting van de debatten van het vernietigingsberoep, als er een ontvankelijk vernietigingsberoep is ingesteld, worden ingetrokken.

Wanneer de onregelmatigheid dermate flagrant is dat de vergunningsbeslissing als onbestaande moet worden beschouwd, kan ook buiten de voormelde termijnen worden overgegaan tot intrekking. Dit is echter zeer uitzonderlijk.

In de praktijk wordt de mogelijkheid tot intrekking op het Vlaamse niveau slechts bij uitzondering toegepast. In ieder geval wordt ze voorbehouden voor de gevallen waarin er een onregelmatigheid wordt vastgesteld met betrekking tot een nog niet definitieve beslissing.

3. Het voorliggende geval betreft de aanvraag van een bedrijf. De meeste aanvragen die tot mijn bevoegdheid behoren, worden ingediend door bedrijven of instanties. De regeling zoals uitgelegd kan uiteraard ook worden toegepast voor beslissingen over aanvragen van particulieren. Het zijn de colleges van burgemeester en schepenen en de deputaties die het gros van de aanvragen van particulieren behandelen.
4. Zie antwoord op vraag 2. In het voorliggende geval is de intrekking beslist hangende een procedure tot nietigverklaring voor de Raad van State. Het betrof een 'herstelbeslissing' na een eerdere vernietiging door de Raad van State.

De te herstellen onregelmatigheid betrof een door de Raad van State vastgestelde strijdigheid van de het aangevraagde met het gewestplan. In het eerdere vernietigingsarrest was door de Raad van State geoordeeld dat de inrichting niet verenigbaar is met de planologische voorschriften. De herstelbeslissing hield onvoldoende rekening met dit vernietigingsmotief. Het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State liet dan ook niet toe er anders over te beslissen.

5. Zie punt 4. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State liet in dit geval niet toe anders te beslissen over de aanvraag. In arrest nr. 175.141 van 28 september 2007 oordeelde de Raad van State dat de hoorplicht niet geldt voorafgaand een intrekkingbeslissing.
6. Voorafgaand aan de intrekkingbeslissing werd advies gevraagd aan de administratie; de weigeringsbeslissing werd ook voorbereid door de administratie. De finale beslissing ligt bij de bevoegde overheid en dus bij mij.
7. Dergelijke beslissingen worden genomen in het kader van de desbetreffende vergunningsprocedure en staan op zichzelf. Enkel de conformiteit aan de milieu- en ruimtelijke orderingsregelgeving wordt hierbij in aanmerking genomen.

Intrekkingen van beslissingen die voor de Raad van State worden aangevochten, hebben in principe tot gevolg dat de lopende procedure voor de Raad zonder voorwerp wordt. Het heeft bovendien geen zin om procedures verder te zetten waarvan met een quasi zekerheid kan worden aangenomen dat de vergunningsbeslissing opnieuw zal worden vernietigd door de Raad van State. Uitgangspunt is dat met de nieuwe beslissing verdere vernietigingsverzoeken of procedures worden vermeden of tenminste dat de nieuwe beslissing standhoudt in geval van vernietigingsverzoek.

8. Dergelijke beslissingen worden bekendgemaakt zoals de andere vergunningsbeslissingen.
9. Tegen beslissingen in laatste aanleg over een milieuvergunningsaanvraag staat een schorsings-/vernietigingsberoep open bij de Raad van State.